

Aurelius Augustinus: *O milosti a svobodném rozhodování.* Odpověď Simplikiovi

1. ***Kdo je dokonalý, ať smýšlí jako my! Tomu je třeba rozumět tak, že do jisté míry dokonalí již jsme, ale ne tak, že by to již stačilo.***

O milosti a svobodném rozhodování. Odpověď Simplikiovi. s. 299

2. Předně by samotná Boží příkázání nebyla k ničemu, kdyby člověk neměl svobodnou vůli, kterou se rozhoduje je plnit a dosáhnout tím slíbených odměn. Proto byla totiž dána příkázání, aby se člověk nemohl vymlouvat na neznalost.
O milosti a svobodném rozhodování. s. 300

V tom smyslu praví Pán v evangeliu o o Židech: *Kdybych by nemluvil a nepřišel k nim, byli by bez hříchu, nyní však nemají výmluvy pro svůj hřích.* 300

3. ...příkázání by se přece lidem neukládala, kdyby člověk neměl svou vlastní vůli, díky níž jedná podle vůle Boží. s. 305

4. ***Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem. Aby se to ale opravdu uskutečnilo, k tomu pomáhá milost.*** 306

5. Pán však řekl i toto: ***já jsem za tebe prosil, Petře, abys neodpadl od víry. (LK 22,32) Člověku tudíž napomáhá milost k tomu, aby se jeho vůli nedávala příkázání nadarmo.*** 306

6. Velice významný je výrok: ***máme ducha víry (Kor, 4, 13).*** Neříká totiž „vědění víry“ ale „ducha víry“. 321

7. A řekl to tak proto, abychom porozuměli, že víra se dává i tomu, kdo si ji nežádá, aby se mu, když si pak o něco žádá, mohly poskytnout další věci. 321

8. ***Vůli připravuje Hospodin. (Př, 8), s. 325***

9. ***Lidé, kteří si volí, by neměli vůbec žádnou zásluhu, kdyby jejich volbě nepředcházela volba Boží.*** 330

10. ***Miluj a dělej, jak chceš.***

Kde se však říká: Vyvaruj se toho či onoho a kde se k tomu, aby se něco vykonalo nebo pominulo, vyžaduje v Božích výzvách úkon vůle, tam se dostatečně ukazuje svoboda jejího rozhodování. Nikdo tudíž neobviňuj v skrytu své duše Boha, nýbrž přičti sám sobě, kdykoli zhřešíš. 302

Přemáhát a nedat se přemoci je totiž věci vlatní vůle. 303

Ubohost tohoto života

...

Kdo si přeje obtíže a nesnáze? Přikazuješ nám snášet je, ale ne milovat. Kdo je snáší, tím je ještě nemiluje, i když je snáší rád. Neboť ačkoliv je snáší rád, přece si přeje, aby ustalo to, co snáší. Toužím po štěstí v nehodách, bojím se nehod ve štěstí. Existuje mezi nimi střední cesta, na níž by lidský život nebyl zkouškou? Běda štěstí tohoto světa, dvakrát běda pro strach před neštěstím a zhoubnou radost! Běda, třikrát běda neštěstí tohoto světa, neboť nešťastný touží po štěstí a tvrdé neštěstí snadno překoná i trpělivost! Zda-li tedy není život člověka na zemi ustavičným bojem?